

Стаменка

Отваряй си очитѣ, да не изпуснешѣ човѣка!
Ще влѣзе въ навалицата и нѣма да го видишѣ.

Рашко

Какѣ нѣма да го видя? Ще го видя азѣ.
Не го изгървамѣ...

Г-жа Антонина (влиза съ Павлина)

Е, какво, какво... Какво стана?

Рашко

Аничка си доде! (Като вижда Николачка и Пончевѣ, които сжщо влизатѣ) У! Де сте се събрали всички?

Стаменка

Видѣхте ли Аничка?

Г-жа Антонина

Видѣхме я. Затуй идемѣ я!

Павлина

Како Стаменке, азѣ нали ти казахѣ, че я видѣхѣ да минава? Горката Аничка! Такава бледничка, нѣма капчица кръвѣ.

Г-жа Антонина

Не е отѣ добро, то се знае. Тя си е крива. Поиска да има много, поиска да хвъркне хе, — на високо. Че повлѣче и насѣ, пострадахме си и ний.